

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16Csp/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200427
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117200427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom : Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom: F. B. XXXX/XX, K., o zaplatenie 2.167,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 750 eur zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.250 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy

- 2.000 eur od 21.09.2016 do 20.04.2017,
- 1.900 eur od 21.04.2017 do 31.05.2017,
- 1.800 eur od 01.06.2017 do 23.01.2018,
- 1.750 eur od 24.01.2018 do 23.02.2018,
- 1.700 eur od 24.02.2018 do 23.03.2018,
- 1.650 eur od 24.03.2018 do 23.04.2018,
- 1.600 eur od 24.04.2018 do 23.05.2018,
- 1.550 eur od 24.05.2018 do 25.06.2018,
- 1.500 eur od 26.06.2018 do 23.07.2018,
- 1.450 eur od 24.07.2018 do 23.08.2018
- 1.400 eur od 24.08.2018 do 24.09.2018,
- 1.350 eur od 25.09.2018 do 23.10.2018,
- 1.300 eur od 24.10.2018 do 23.11.2018,
- 1.250 eur od 24.11.2018 do zaplatenia.

Súd povoľuje žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach vo výške 50 eur mesačne, splatných počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok vždy k 25. dňu každého kalendárneho mesiaca až do zaplatenia celého dlhu s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky v určenej výške a v určenom čase, sa stane splatným celý dlh.

Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,54%.

odôvodnenie:

1.Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou podanou na súde dňa 11.01.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.167,55 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 2.167,55 eur od 20.02.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 23.09.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.683,80,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v 36 mesačných splátkach v sume 76,71 eur. Žalovaný do dňa podania žaloby uhradil 0,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 24.01.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.02.2014 úver zosplatnil. Dlžná suma pozostáva z: istina 2.167,55 - úhrady 0,- eur s úrokom z omeškania.

3. Uznesením č.k. 16Csp/6/2017-18 zo dňa 05.10.2017 súd z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril a uviedol, že žaloba je podľa neho neopodstatnená, keďže od januára 2018 pravidelne mesačne spláca dlžnú sumu po dohode s veriteľom. Najskôr bola dohodnutá splátka 30,- eur mesačne, neskôr 50, eur mesačne, v roku 2017 boli zrealizované 2 splátky po 100,- eur.

5. Podaním doručeným súdu dňa 05.12.2018 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 750,- eur titulom úhrad vykonaných žalovaným, ktoré boli vykonané od 20.04.2017 do 23.11.2018 postupne čiastkovými platbami.

6. Súd najskôr rozhodol o uvedenom čiastočnom späťvzatí žaloby.

7. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie sumy 750,- eur, súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v dotknutej časti zastavil. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nie je potrebný, nakoľko k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci.

11. Súd nariadil pojednávanie na deň 06.12.2018. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní písomne a súhlasil, aby súd konal v ich neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie dostavil a uviedol, že sa postupne dlh snaží splácať, naposledy vykonal úhradu v mesiaci november 2018, čo korešponduje s údajmi uvedenými žalobcom. Požiadal o splátky vo výške 50,- eur mesačne, keďže si nemôže dovoliť splátku vo väčšom rozsahu. Je zamestnaný, spláca ďalšie exekúcie a má vyživovacie povinnosti voči dvom deťom. Uviedol, že úver si bral na svoju osobnú potrebu. Poukázal tiež na to, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka v sume 2.479,56 eur, žalované bolo 2.167,55 eur a veriteľ mu oznámil, že musí platiť aj denný úrok z omeškania 0,014 eur, v dôsledku čoho suma opäť vzrástla. Nárast považuje za neadekvátny, suma vzrástla až príliš.

12. Súd vykonal ďalej dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

13. Súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 23.09.2013 uzatvorili zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi sumu vo výške 2.000,- eur, ktorú bol žalovaný povinný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 76,71 eur s poistením (74,55 eur bez poistenia). Poistenie schopnosti splácať úver bolo dohodnuté, žalovaný nevyznačil rubriku, ktorej vyznačenie by predstavovalo nesúhlas s poistením. Celkovo tak bol povinný žalovaný zaplatiť sumu 2.683,80 eur, celkové náklady predstavovali sumu 683,80 eur. Ročná úroková sadzba bola 22,2 %, RPMN 22,2 %, priemerná hodnota RPMN 20,83 %. Termín konečnej splatnosti bol určený ako 09/2016. Ďalej sa v zmluve, konkrétne v bode 6.2 zmluvy (str. 3 zmluvy - časť označená ako Zmluvné podmienky) uvádza, že pokiaľ nie je určené inak, splátky s splatné vždy k 20.dňu v kal. mesiaci.

14. Žalovaný bol listom zo dňa 24.01.2014 vyzvaný zo strany pôvodného žalobcu na úhradu dlžných splátok, ktoré činili v tom čase sumu 329,85 eur. Žalovaný bol súčasne upozornený, že ak okamžite neuhradí dlžné splátky, pristúpi veriteľ k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Listina, ktorou by pôvodný žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť nebola súdu predložená (ani len označená ako dôkaz).

15. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaný celkovo uhradil titulom splátok úveru do podania žaloby sumu 0,- eur s tým, že následne podľa tvrdení žalobcu, ktoré neboli namietané, žalovaný uhradil ešte dňa 20.04.2017 sumu 100,- eur, dňa 31.05.2017 sumu 100,- eur, dňa 23.01.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.02.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.03.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.04.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.05.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.06.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.07.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.08.2018 sumu 50,- eur, dňa 24.09.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.10.2018 sumu 50,- eur, dňa 23.11.2018 sumu 50,- eur. Spolu teda uhradil po podaní žaloby sumu 750,- eur. Z emailovej komunikácie žalovaného a žalobcu vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému údaje pre úhrady splátok, s akceptovaním splátok po 50,- eur mesačne počnúc dňom 25.01.2018 a dlh bol vyčíslený k 22.01.2018 na sumu 2.653,02 eur

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom žalobca v zmysle prílohy k zmluve nadobudol pohľadávku voči žalovanému uplatňovanú v tomto konaní ku dňu 17.03.2017, v dôsledku čoho súd aj uznesením zo dňa 05.10.2017 pripustil zmenu žalobcu, ktorý sa v dôsledku postúpenia pohľadávky stal novým veriteľom. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručované podľa poštového podacieho hárku dňa 21.03.2017.

17. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Pôvodný žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy uzavretej dňa 23.09.2013 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

19. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu dňa 23.09.2013, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur. Túto skutočnosť žalovaný nenamietal, rovnako nebolo sporné to, že žalovaný uhradil do vyhlásenia rozsudku sumu 750,- eur (podľa špecifikácie žalobcu). Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd dospel k záveru, že v zmluve nie sú uvedené všetky povinné náležitosti. V zmluve absentujú tieto náležitosti:

a/ podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený ako 09/2016, z čoho nemožno vyvodit', kedy presne sa má stať splatnou posledná splátka (uvedený nedostatok je spojený aj s nedostatočným vymedzením termínu splatnosti splátok, ako je uvedené ďalej pod písm. b/),
b/ podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona - termíny splátok : Súd ma totiž výhrady voči tomu, že termíny splatnosti splátok sú uvedené v bode 6.2 na tretej strane zmluvy v časti nazvanej ako „zmluvné podmienky“ v husto drobným písmom písanom texte. Táto časť (bez ohľadu na to, že podpis žalovaného na listine je umiestnený až úplne na konci listiny, za uvedenou časťou označenou ako zmluvné podmienky), má nepochybne charakter všeobecných obchodných podmienok, ktorých obsah sa nemení, je formulárový, vo všetkých zmluvách rovnaký. Tu je v bode 6.2 upravené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Súd konštatuje, že Všeobecné obchodné (zmluvné) podmienky majú slúžiť len bližšiemu vysvetleniu, konkretizácii náležitostí uvedených priamo v zmluve, ako aj k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Termín splatnosti splátok ako obligatórna náležitosť musí byť dohodnutý priamo v úverovej zmluve tak, aby bol spotrebiteľ preukázateľne a zreteľne informovaný o tom, k akému dátumu je povinný uhrádzať splátky, s čím sú spojené ďalšie významné právne dôsledky (omeškanie dlžníka a s tým spojená možnosť veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania, prípadne zmluvnú pokutu a pod.), pri existencii relevantného údaju o termíne prvej a ostatných splátok je tiež objektívne zistiteľná konečná splatnosť úveru. Nič nebránilo veriteľovi informáciu o termíne splatnosti splátok uviesť v zmluve na mieste, kde sú uvedené aj ostatné parametre úveru, teda tam, kde by tento údaj bol jednoznačne a zreteľne viditeľný, na prvý pohľad zistiteľný bez nutnosti skúmania obsiahlych vedľajších dojednaní. Namiesto toho však veriteľ údaj o splatnosti splátok uviedol len v zmluvných podmienkach medzi množstvom ostatných ustanovení, kde možno celkom dôvodne predpokladať, že takýto dôležitý údaj pozornosti spotrebiteľa poľahky unikne. Predložená zmluva vo svojich základných článkoch (všetky na strane 1 zmluvy) neobsahuje žiadny údaj o termínoch splatnosti - t.j. o tom, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť jednotlivých splátok, uvádza len údaj o výške jednotlivých splátok a ich počte. Úprava označená ako „Zmluvné podmienky“ obsiahnutá v čl. IX. vznikla, ako je súdu známe z jeho činnosti (z obdobných súdnych sporov vedených žalobcom), len premenovaním všeobecných obchodných podmienok ako prílohy zmluvy na „Zmluvné podmienky“. Tejto transformácii zodpovedá aj včlenenie „dohody“ o predmetnej základnej náležitosti zmluvy (o splatnosti) medzi svojou povahou vedľajšie/sekundárne dojednanie (typické pre všeobecné

obchodné podmienky, ktoré majú slúžiť iba na bližšie vysvetlenie vzájomných povinností účastníkov zmluvy, či širších súvislostí poskytovanej služby, rozhodne však nemajú byť priestorom na formulovanie určujúcich zákonných náležitostí zmluvy, akou je i splatnosť splátok), čo nepochybne zneprehľadňuje pre spotrebiteľa orientáciu v zmluvnom texte a samo osebe diskvalifikuje posudzovanú zmluvu z naplnenia legitímnej požiadavky určitosti úpravy základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ani v prípade hypotetického pripustenia právnej relevancie takejto zmluvnej úpravy, neumožňuje jej text bez ďalšieho a predovšetkým bez ťažkostí a s istotou určiť termín splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko táto (bod 6.2) len stanovuje, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. To znamená, že zistenie termínu splatnosti vyžaduje od spotrebiteľa (namiesto zákonom požadovaného stavu, aby táto skutočnosť jasne vyplývala zo zmluvy) podrobné skúmanie niekoľkých subsidiárnych prameňov predstavujúcich rozsiahly súbor ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických/bankových termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi, čo je v rozpore s požiadavkou jednoznačnosti a prehľadnosti údajov obsiahnutých v spotrebiteľskej zmluve, ktorá požiadavka vyplýva zo systému celej spotrebiteľskej právnej ochrany. Nemožno pritom spochybniť, že údaj o termíne splatnosti splátky je pre spotrebiteľa významná informácia, nakoľko sa na omeškanie s platbou viažu zásadné právne následky v podobe sankcií. Z tohto pohľadu je snaha žalobcu, v konečnom dôsledku smerujúca k obchádzaniu povinnosti uvádzať v zmluve obligatórne údaje, ktoré sú spotrebiteľskými predpismi explicitne vyžadované, neakceptovateľná.

20. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko je úver bezúročný a bez poplatkov, je možné žalobcovi priznať len rozdiel medzi vyčerpanou istinou a zaplatenou sumou (bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov). Žalovaný vyčerpal sumu 2000,- eur, pričom uhradil sumu vo výške 750,- eur, na istine tak ostalo nezaplatené celkom 1.250,- eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný túto sumu uhradil, súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku z dôvodov bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Žalobca si ďalej uplatnil aj úroky z omeškania, pričom tvrdil, že splátky predčasne zosplatnil ku dňu 19.02.2014. Súd však konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by bol vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Žalobca doručil súdu iba výzvu pred vyhlásením predčasnej splatnosti na úhradu dlžných splátok zo dňa 24.01.2014, ktorou vyzval žalovaného na uhradenie dlžných splátok a súčasne ho upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia, tak, ako mu to ukladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nepreukázal však, že by následne vyhotovoval a doručoval žalovanému oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (podľa tvrdení v žalobe malo ísť o list zo dňa 19.02.2014), keďže žiadne predčasné zosplatnenie úveru obsahom súdneho spisu nie je (a nebolo označené ani medzi dôkazmi, ktoré mali byť súdu doručované). Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalobca (resp. jeho právny predchodca) spotrebiteľský úver predčasne zosplatnil, súd vychádzal pri určení splatnosti záväzku z termínu konečnej splatnosti, ktorý mal po prepočítaní mesiacov a dní podľa zmluvy a zmluvných podmienok, nastať dňa 20.09.2016, súd preto mohol priznať úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po tomto dni. K 21.09.2016 úroky z omeškania predstavovali podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 výšku 5% ročne (súčet základnej úrokovej sadzby ECB 0,0 % + 5%), a preto nad rámec takto ustálenej úrokovej sadzby súd musel žalobu zamietnuť, nakoľko nariadením vlády kogentne stanovenú hornú hranicu úrokov z omeškania nemožno prekročiť. Čo sa týka súm, z ktorých žalobca uplatňoval úroky z omeškania, žalobca správne reflektoval čiastočné úhrady žalovaného. Avšak žalobca si nesprávne uplatňoval úroky z omeškania z celej ním vyčíslenej dlžnej sumy, teda nie len z istiny úveru (na ktorú ako na jedinú žalobcovi nárok vznikol), ale aj z úrokov, na ktoré nikdy žalobcovi pre bezúročnosť úveru nárok vzniknúť nemohol. Súd preto nemohol priznať úroky z omeškania tak, ako boli uplatnené. Súd preto priznal úroky z omeškania tak, že jednotlivé úhrady žalovaného, vykonané už v čase, keď bol s úhradou dlhu v omeškani, odčítal iba od dlžnej úverovej istiny, ktorú bol žalovaný povinný platiť. K 21.09.2016 bol žalovaný v omeškani s úhradou sumu 2.000,- eur (celej úverovej istiny, keďže dovtedy žalovaný žiadnu platbu nevykonal) a následne vždy súd preto ponížil dlžnú úverovú istinu o každú jednu platbu uhradenú až do 23.11.2018 v zmysle prehľadu úhrad žalobcu obsiahnutého v podaní doručenom súdu dňa 05.12.2018. Z aktuálne dlžnej istiny vo výške 1.250,- eur priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastočnej platby (platba z 23.11.2018) až do zaplatenia. Vo zvyšku žiadaných úrokov z omeškania (zo zamietnutej istiny a vo výške úrokov z omeškania nad rámec najvyššej prípustnej výšky úrokov z omeškania a za obdobie predchádzajúce dňu 21.09.2016) súd žalobu z vyššie popísaných dôvodov zamietol.

22. Podľa § 232 ods. 4 CSP, Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

23. Súd súčasne povolil žalovanému splácať priznanú dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 50,- eur, pričom pri určení výšky splátky vychádzal z toho, že v tejto výške aj žalovaný počas konania s vedomím žalobcu (ktorý splátky v tejto výške dosiaľ akceptoval) realizoval čiastočné platby (podľa čiastočného späťvzatia žaloby), a teda aspoň v tejto výške jeho pomery umožňujú dlh postupne splatiť. Žalobca pritom v podaní doručenom súdu dňa 05.12.2018 výslovne uviedol, že súhlasí so splátkami v tejto výške, a preto podstatným bol fakt, že žalobca výslovne žalovaným navrhnutú výšku splátok akceptoval. Súd pritom vzal do úvahy aj výšku priznanej dlžnej sumy a konštatuje, že mesačné splátky vo výške 50,- eur sú aj vzhľadom na veriteľovi priznanú sumu primerané a nenútiť veriteľa, aby na splatenie dlžnej sumy čakal neprimerane dlhý čas. Súčasne súd určil, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane celý dlh splatným, teda žalovaný porušením svojej platobnej disciplíny stratí súdom priznanú výhodu splátok a bude musieť uhradiť celý, týmto rozsudkom priznaný, dlh naraz.

24. Súd už len pre úplnosť, k argumentu žalovaného o neprimeranom náraste výšky istiny uvádza, že po preskúmaní žaloby a listín predložených žalovaným, skutočne nemožno jednoznačne zistiť, akým spôsobom určil žalobca výšku dlžnej istiny, ktorú žalovanému oznámil dňa 22.01.2018 mailom ako sumu 2.653,02 eur. Ak by aj žalobca vychádzal z údajov uvedených v žalobe a svojich podaniach, žalobcom v žalobe bola dlžná suma vyčíslená na sumu 2.167,55 eur (bez úrokov z omeškania) a žalovaný uhradil do 22.01.2018 sumu 200,- eur, tak výška žalovanej sumy (bez úrokov z omeškania) mohla byť najviac 1.967,55 eur. Uvedená žalovanému oznámená výška matematicky nesedí, ani pokiaľ by v sume 2.653,02 eur mali byť započítané úroky z omeškania, keďže tieto zo sumy 2.167,55 eur v sadzbe 5,25% ročne od 20.02.2014 (deň uplatnený v žalobe) do 22.01.2018 činia cca 446 eur, čo po pričítaní k sume 1.967,55 eur v súčte nie je 2.653,02 eur. Uvedené nezrovnalosti však nie je potrebné bližšie rozvádzať, nakoľko súd dospel k záveru, že ani žalobou uplatnená dlžná suma nie je v celom rozsahu uplatnená správne, a preto je pre žalovaného podstatné, v akej výške bol zaviazaný na úhradu týmto rozsudkom.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Žalobca sa domáhal celkovo zaplattenia sumy 2.167,55 eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech žalobcu predstavuje priznanie istiny 1.250,- eur a úrokov z omeškania, ktorú sumu mu súd priznal. Súčasne úspech treba pričítať žalobcovi aj v časti o zaplattenie 750,- eur, v ktorej súd konanie zastavil, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalovaný, keďže uhradil časť dlhu po podaní žaloby. Žalovaný dal svojim správaním podnet na späťvzatie žaloby. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Úspech žalobcu v súčte predstavuje sumu 2.000,- eur, čo je v percentuálnom vyjadrení úspech v rozsahu 92,27%. Úspech žalovaného predstavuje zvyšná zamietnutá časť, čo činí jeho úspech v rozsahu 7,73%. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) je 84,54 %. Preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,54 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.